

Образа на Ахил в първа песен на "Илиада"

Публикувано от nezabravima на 18.12.2013

Произведението на Омир "Илиада" ни въвежда в света на древните гърци, в който на първо място стои въпросът за войната и мира. Този въпрос се опитва да разреши епическият герой Ахил. Ахил е син на цар Пелей и Богинята Темида. Той съчетава в себе си човешка и божествена същност като по този начин се превръща в еталон за съвършенството на епическия герой. Ахеецът проявява основни качества и морални ценности-физическа и духовна красота и сила. Нравствената му устойчивост е белязана от ранима душевност и ярко изразена индивидуалност. Гневът му е страшен и разрушителен, а обидата- неизмерима. Посегнато е на достойнството и честта на герой с безсмъртна слава. Именно тук е завръзката в произведението - Ахил е гневен, а целта е да бъде преодолян този гняв. Първа част от "Илиада" отразява най-важните черти от образа на героя. Ахил показва чувството си за дълг към ахейците - неспокоен и загрижен е за тях , поради гнева на Аполон, стоварен върху им, отзивчив е към страданията и нещастията им. Той е достоен пазител на родовия ред и родовата традиция- всеки да получава наградата си заслужено, а не според общественото си положение. Ахил е честолобив, а стъпкването на човешкото и воинското му достойнство довежда до драма. Героят се чувства наскърбен, защото не е зачетен спрямо заслугите си. Гневен, но с чувство за чест той се изправя срещу своя вожд. Не се съобразява с племенната йерархия и дори успява да разклати доверието към Агамемнон. Същевременно подчертава самочувствието си на непобедим воин, смята, че ахейците ще жалят, ако напусне бойното поле. Но отказвайки се да участва в сраженията, героят само излага на по - страшни бедствия ахейската войска. Затова неговият гняв е "гибелен". Според Ахил всеки, който не се съобрази с величието му, заслужава да бъде наказан и да страда, докато не осъзнае сулата му. Преставайки да мисли за човека, героят прилича в злото си повече на бог. Независимо от факта, че не се противопоставя на пратениците на Агамемнон, когато идват да отведат Бризеида, той е силно огорчен - наранено е воинското му достойнство, сраженията му не са зачетени. Драматичните си колебания и дълбоко скритата в душата си неувереност Ахил споделя в диалог с майка си. Проличава характера му в интимната му среда, лишена от воинска смелост. Плачът на ахееца е външен израз на нарушената му душевна хармония: "В сълзи отиде Ахил надалеч от другари и седна... Тъй каза леейки сълзи:..." Ахил има полубожествен произход и едва ли би могъл да се похвали с уравновесеността на боговдъхновен от мъдрите олимпийци. Но той е надарен със свръхчовешка енергия и стихийен характер. Като типичен епически герой , ахеецът живее според ценностната система на своето време. Той е безумно смел, носител на изключителна мощ, която го отличава от смъртните- "богоравен", "божествен", "бързоног", "най-страшен от всички герои". Разумен и разсъдлив, защитник на истината и справедливостта, на човешкото достойнство. Горд, непримирим към неправдата и насилието, спотаен и непосредствен в чувствата си. Ахил изпълнява патриотичните си задължения, безпристрастен е, у него всеки може да намери защита. Необикновено решителен и храбър, той е винаги в първите редове на боя. Героят проявява изключително благородство, особено,

когато посреща Агамемноновите пратеници, идващи за Бризеида. Ахил трябва непрекъснато да доказва, че е велик, славен и силен, не защото майка му е Тетида, а защото самият той- като човек има качества, извисяващи го над другите. Героят успява да докаже богоравността на човешката природа, макар, че самият той е полубог. В обобщен план образът на Ахил е противоречив с присъщите му воинска първичност и ранима душевност.

Образ на Ахил в първа

Powered by

Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024